

Відносність

Валер'ян Поліщук

Все, що в око моє бездонно встрягає,
Свіжістю світла, тонкими дротинами,
Все, що дзвенить у вухах моїх
двиганням —
Все, що було лише, все, що не знане,
Лише наближенням чутким осліплений
Розум торкається тих образів
вічності —
Марев, накреслених гірко уявою —
Слідів тих відносності світу химерного.
У вічному промені справжнє впіймати,
Мислю скувати в холодні кристали все,
Ясні, як числа, незміннії сталістю —
Людство тиняється в хащах наближення,
В затуманілих натяках реального,
Деся у волокнах дріб'язку числового,
За семизначною бідною точністю.

1929 р.